

มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการปราบปรามการก่อการร้าย ตามอนุสัญญาอาเซียนว่าด้วยการต่อต้านการก่อการร้าย¹

สุวพร ทรัพย์สิน²

จากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับมาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการปราบปรามการก่อการร้าย ตามอนุสัญญาอาเซียนว่าด้วยการต่อต้านการก่อการร้าย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประวัติ วิวัฒนาการและความเป็นมา แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้าย ซึ่งทำให้ผู้ศึกษาได้รับความรู้ความเข้าใจว่า การกระทำอันเป็นการก่อการร้าย ซึ่งเป็นการกระทำของกลุ่มบุคคลที่มีความคิดและอุดมการณ์ที่แตกต่างกันโดยนิยมใช้ความรุนแรง และมีแนวคิดในการให้คำนิยามเกี่ยวกับการก่อการร้ายที่แตกต่างกันในแต่ละประเทศในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งยังไม่มีมีการให้คำนิยามที่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ทำให้มีแนวคิดและลักษณะของการกระทำความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายแตกต่างกันออกไป ประเทศไทยก็ตกเป็นเป้าหมายของกลุ่มก่อการร้าย ปัจจุบันเป็นปัญหาความรุนแรงในภาคใต้ของประเทศไทย และมีผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ ต่อมาประเทศไทยได้บัญญัติความผิดการก่อการร้ายขึ้น โดยการตราพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ.2546 บัญญัติความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย และมีการใช้หลักความร่วมมือในด้านความมั่นคงของอาเซียน โดยการให้แต่ละประเทศในภูมิภาคอาเซียนเข้าร่วมในอนุสัญญาอาเซียนว่าด้วยการต่อต้านการก่อการร้าย 2007 ซึ่งมีแนวทางร่วมกันในการที่จะเสริมสร้างความร่วมมือเพื่อต่อต้านการก่อการร้ายทั้งในด้านการป้องกัน การต่อต้านขัดขวางการก่อการร้ายในทุกรูปแบบ ประเทศไทยนั้นก็มีกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามการก่อการร้าย คือประมวลกฎหมายอาญา และกฎหมายที่ต้องดำเนินการตามพันธกรณีที่เป็นข้อตกลงตามอนุสัญญาอาเซียนว่าด้วยการต่อต้านการก่อการร้าย และข้อตกลงหรือสนธิสัญญาเกี่ยวกับการต่อต้านการก่อการร้ายระหว่างประเทศ แต่ก็ยังไม่ครอบคลุมและขาดประสิทธิภาพในการปราบปรามการก่อการร้ายทั้งในประเทศ และการก่อการร้ายระหว่างประเทศ

¹บทความนี้เรียบเรียงจากการค้นคว้าอิสระ เรื่อง มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการปราบปรามการก่อการร้าย ตามอนุสัญญาอาเซียนว่าด้วยการต่อต้านการก่อการร้าย โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา คือ รองศาสตราจารย์ ดร.ปภาศิริ บัวสวรรค์ และคณะกรรมการสอบ คือ รองศาสตราจารย์ ประเสริฐ ตันศิริ และรองศาสตราจารย์ ดร.กัลยา ตันศิริ

²นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดตรัง) คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

จากการศึกษาค้นคว้าทำให้ทราบว่า มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการปราบปรามการก่อการร้าย ตามอนุสัญญาอาเซียนว่าด้วยการต่อต้านการก่อการร้าย ยังไม่ชัดเจน และยังไม่ครอบคลุมทั้งในด้านของ กฎหมายภายใน และความร่วมมือระหว่างภูมิภาคอาเซียน ซึ่งสรุปได้ดังต่อไปนี้

จากการศึกษาค้นคว้าประเด็นปัญหาเกี่ยวกับคำนิยามของคำว่า การก่อการร้าย ตามอนุสัญญาอาเซียนว่าด้วยการต่อต้านการก่อการร้าย พบว่าเนื่องจากความหลากหลายทางด้านเชื้อชาติ วัฒนธรรม สังคม การเมืองการปกครอง ของในแต่ละประเทศ ทำให้คำนิยามการก่อการร้าย ยังไม่มีความชัดเจนและไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน และอนุสัญญาอาเซียนว่าด้วยการต่อต้านการก่อการร้ายได้กำหนดไว้ในข้อบทที่ 2 ให้ถือเอาคำนิยามของอนุสัญญา และสนธิสัญญา ต่าง ๆ มาใช้เป็นการกำหนดว่าการกระทำความผิดเป็นการก่อการร้าย ซึ่งยังไม่เป็นที่ยอมรับ และผูกพันทางกฎหมายระหว่างประเทศสมาชิก ทำให้ยังไม่สามารถขับเคลื่อนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการต่อต้านการก่อการร้ายร่วมกันของกลุ่มประเทศในภูมิภาคอาเซียน

ในส่วนของประเทศไทย ก็ไม่ได้กำหนดคำนิยามการก่อการร้ายไว้โดยเฉพาะเจาะจง เพียงแต่รับเอากฎหมายระหว่างประเทศมาโดยข้อคิดของคณะรัฐมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติที่ 1373 นำมา ซึ่งการออกพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ.2546 บัญญัติไว้ในมาตรา 135/1 และได้มีการบัญญัติข้อยกเว้นความผิดไว้ในวรรคท้าย ทำให้ความหมายของการก่อการร้ายไม่ครอบคลุมถึงการเดินขบวน ชุมนุม ประท้วง การเคลื่อนไหว เพื่อเรียกร้องต่อรัฐนั้น ก่อให้เกิดเป็นช่องโหว่ของกฎหมาย ทำให้เกิดการแอบแฝงการก่อการร้ายเข้ามาในรูปแบบของการเดินขบวน ชุมนุม ประท้วง ปลุกปั่นให้ประชาชนลุกขึ้นมาเรียกร้องสิทธิ ชุมนุม ประท้วง และลูกลามาก่อให้เกิดความไม่สงบขึ้นในประเทศ และเกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินหรือชีวิต ก็ไม่มีความผิดฐานก่อการร้าย เพราะเมื่อพิจารณาแล้วก็จะหยิบยกมาเป็นข้ออ้างว่าการกระทำการเป็นการเรียกร้องต่อรัฐให้ได้รับความเป็นธรรม ซึ่งเป็นเหตุยกเว้นความผิดฐานก่อการร้าย

ประเด็นปัญหาที่สอง เกี่ยวกับเขตอำนาจศาลเหนือการกระทำความผิดฐานก่อการร้ายในอาเซียน ตามอนุสัญญาอาเซียนว่าด้วยการต่อต้านการก่อการร้าย ได้กำหนดให้รัฐภาคีดำเนินการให้เขตอำนาจศาลเท่าที่จำเป็นเหนือการกระทำความผิดฐานก่อการร้าย ไว้ในข้อบทที่ 2 และข้อบทที่ 7 ด้วยความที่อนุสัญญาฉบับนี้ได้ยึดหลักในการดำเนินการด้วยการเคารพหลักอำนาจอธิปไตย บูรณภาพดินแดน และการไม่แทรกแซงซึ่งกันและกัน ภายใต้ข้อบทที่ 3 และข้อบทที่ 4 ที่ไม่ให้สิทธิกับรัฐภาคีในการดำเนินการภายในดินแดนของรัฐภาคีอื่น ซึ่งในเขตอำนาจที่เป็นการสงวนไว้โดยเฉพาะสำหรับหน่วยงานของรัฐภาคีนั้นตามกฎหมายภายในของแต่ละรัฐ และข้อบทที่ 5 ที่วางไว้หากการกระทำความผิดนั้น ได้กระทำไปภายในรัฐภาคีเพียงรัฐเดียว และไม่มีจุดเกาะเกี่ยวที่จะทำให้รัฐภาคีอื่นเหนือความผิด แล้วรัฐอื่น ๆ ที่ไม่มีการกระทำความผิดเกิดขึ้น หรือไม่มีจุดเกาะเกี่ยวดังกล่าวก็ไม่สามารถเข้าดำเนินการใด ๆ ได้

จากข้อกำหนดที่กล่าวมาข้างต้น มีเหตุยกเว้นกรณีที่เกิดการกระทำความผิดการก่อการร้าย เกิดภายใน รัฐภาคีเพียงรัฐเดียว และผู้เสียหายเองก็เป็นรัฐภาคีนั้น รัฐภาคีอื่น ๆ ก็จะไม่สามารถยื่นมือเข้ามาดำเนินการปราบปราม หรือต่อต้านการก่อการร้ายได้ เพราะสาเหตุเนื่องมาจากเขตอำนาจรัฐ และอำนาจอธิปไตยของรัฐแต่ละรัฐ ซึ่งอนุสัญญาอาเซียนฯ กำหนดไว้ไม่เข้าแทรกแซงกิจการของแต่ละฝ่าย หากไม่ส่งผลกระทบต่อรัฐภาคีอื่น ๆ ในส่วนของประเทศไทยได้กำหนดให้การก่อความไม่สงบภายในจังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย เป็นประเด็นภายในประเทศอย่างเคร่งครัด ซึ่งรัฐภาคีอื่นไม่สามารถเข้ามาแทรกแซงได้ จากที่กล่าวมาทำให้อนุสัญญาอาเซียนฉบับนี้ ขาดประสิทธิภาพในส่วนของความร่วมมือกันป้องกัน ต่อต้านปราบปรามการก่อการร้าย ถ้าหากบรรดารัฐภาคีสมาชิกของอาเซียนยังคงยึดมั่นในหลักอำนาจอธิปไตยของรัฐตนเองจนเกินไป ทำให้อาเซียนขาดความร่วมมือระหว่างประเทศในการแก้ไขปัญหาการก่อการร้าย

ประเด็นปัญหาที่สาม การส่งตัวผู้ร้ายข้ามแดนตามอนุสัญญาอาเซียนว่าด้วยการต่อต้านการก่อการร้าย ซึ่งได้มีการวางหลักไว้ในข้อบทที่ 13 ของอนุสัญญา เมื่อรัฐภาคีซึ่งมีเงื่อนไขในการส่งผู้ร้ายข้ามแดนตามสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้รับการร้องขอจากรัฐภาคีอื่น ซึ่งไม่มีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนต่อกัน ให้รัฐผู้ถูกร้องขอใช้ดุลพินิจ และปฏิบัติให้เป็นไปตามหรือสอดคล้องกับกฎหมายภายใน ทำให้เกิดปัญหาที่ชัดเจนคือ การส่งผู้ร้ายข้ามแดนเป็นเรื่องของการที่ต้องการทำสนธิสัญญาระหว่างรัฐ จึงจะมีพันธกรณีที่ต้องส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้แก่กันได้ ปัจจุบันประเทศไทยความร่วมมือระหว่างประเทศในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ไม่ได้จำกัดเฉพาะประเทศที่มีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับประเทศไทยเพียงเท่านั้น หากแต่ยังสามารถส่งผู้ร้ายข้ามแดนแก่ประเทศที่ไม่มีสนธิสัญญากับประเทศไทยด้วย ตามพระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ.2551 ภาคืออนุสัญญาอาเซียนว่าด้วยการต่อต้านการก่อการร้าย ไม่ได้มีการทำสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับประเทศภาคีด้วยกันครบทุกประเทศ ซึ่งหากเกิดการกระทำความผิดฐานก่อการร้าย หรือพบตัวผู้กระทำความผิดในรัฐภาคีที่ไม่มีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนต่อกัน ก็จะเกิดช่องว่างทำให้ไม่มีการดำเนินการในการส่งผู้ร้ายข้ามแดนต่อกัน และข้อยกเว้นกรณีที่เข้าข้อยกเว้นในเรื่องความผิดทางการเมืองที่จะไม่ส่งผู้ร้ายข้ามแดน เพราะความผิดฐานก่อการร้ายในหลายกรณีเบื้องหลังการกระทำความผิดมาจากแรงจูงใจทางการเมือง ก็ทำให้ไม่มีการส่งตัวผู้กระทำความผิดในกรณีไปให้รัฐผู้ร้องขอ และภูมิภาคอาเซียนรัฐแต่ละรัฐต่างประสบปัญหาดังกล่าว เนื่องจากการก่อการร้ายในประเทศที่มีแนวคิดมาจากเรื่องทางการเมืองซึ่งเป็นสาเหตุของการก่อการร้าย

ประเด็นปัญหาที่สี่ เกี่ยวกับความผิดฐานก่อการร้ายของประเทศไทย ปัจจุบันปัญหาสามจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นปัญหาที่มีมายาวนานและมีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น ปัญหาของกฎหมายที่ใช้บังคับตามมาตรา 135/1 ซึ่งเป็นฐานความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาได้บัญญัติการกระทำที่จัดเป็นความผิดฐานก่อการร้ายไว้ ไม่ว่าจะเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกายหรือเสรีภาพของบุคคล หรือการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อระบบการขนส่งสาธารณะ ระบบโทรคมนาคม หรือ

โครงสร้างพื้นฐานอันเป็นประโยชน์สาธารณะ และยังรวมถึงการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของรัฐหรือบุคคลใด หรือต่อสิ่งแวดล้อมอันก่อให้เกิดหรือน่าจะก่อให้เกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจอย่างสำคัญ แต่ถ้ามการกระทำนั้นได้กระทำโดยมีความมุ่งหมายเพื่อขู่เข็ญหรือบังคับรัฐบาลไทย รัฐบาลต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ ให้กระทำหรือไม่กระทำการใดอันจะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงหรือเพื่อสร้างความปั่นป่วน เพื่อให้เกิดความหวาดกลัวในหมู่ประชาชน ผู้นั้นกระทำความผิดฐานก่อการร้าย ซึ่งกำหนดลักษณะของการกระทำอันเป็นความผิดฐานก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญาของประเทศไทย ยังไม่ครอบคลุมถึงการกระทำความผิดบางลักษณะที่เป็นความผิดฐานก่อการร้ายไว้อย่างครบถ้วน กรณีการกระทำที่เป็นการทำลายระบบการทำงานของราชการ ด้วยสถานที่ราชการเป็นหน่วยงานที่สำคัญทางความมั่นคงของประเทศ ซึ่งความผิดฐานก่อการร้ายยังไม่ครอบคลุมไปถึง และตามมาตรา 135/2 (2) เป็นการบัญญัติลักษณะความผิดที่ซ้ำซ้อนกับความผิดฐานอั้งยี่ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 209 วรรคแรก ซึ่งควรจะมีการแก้ไขบทบัญญัติไม่ให้มีความซ้ำซ้อน ซึ่งเป็นยากแก่การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาค้นคว้ามาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการปราบปรามการก่อการร้าย ตามอนุสัญญาอาเซียนว่าด้วยการต่อต้านการก่อการร้าย ผู้ศึกษาพบว่ามิข้อเสนอแนะเพื่อให้กฎหมายภายในของประเทศไทย สอดคล้องกับอนุสัญญาอาเซียนว่าด้วยการต่อต้านการก่อการร้าย ควรมีการออกกฎหมายการก่อการร้าย ขึ้นมาเป็นกฎหมายเฉพาะ โดยการตราพระราชบัญญัติเป็น พระราชบัญญัติการก่อการร้าย พ.ศ..... บัญญัติขึ้นมาใหม่ เพื่อแก้ไขประเด็นปัญหาดังนี้

1. เกี่ยวกับคำนิยามของคำว่า การก่อการร้าย ตามอนุสัญญาอาเซียนว่าด้วยการต่อต้านการก่อการร้าย ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะว่า ควรกำหนดคำนิยามของคำว่า การก่อการร้ายที่เป็นไปตามพื้นฐานของปัญหาที่เกิดขึ้นในภูมิภาค โดยคำนึงถึงรากฐานทางด้านสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม ศาสนา และปรัชญาความเชื่อต่าง ๆ โดยให้กำหนดคำนิยามในลักษณะที่สอดคล้องให้ครอบคลุม กำหนดไว้ในหมวดที่ 1 นิยามของการก่อการร้าย

“การก่อการร้าย หมายถึง การกระทำของบุคคล กลุ่มบุคคลหรือขบวนการใด ๆ ที่มีเป้าหมายในการโจมตีกับรัฐบาล หรือพลเรือนโดยใช้วิธีการรุนแรงทุกรูปแบบเพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ต้องการโดยไม่คำนึงถึงเหตุผลและความปลอดภัย” เพื่อให้ได้คำนิยามที่สอดคล้องกับข้อบทที่ 2 ของอนุสัญญาอาเซียนว่าด้วยการต่อต้านการก่อการร้าย

2. เกี่ยวกับเขตอำนาจศาลเหนือการกระทำความผิดฐานก่อการร้ายในอาเซียน ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะว่า ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายบัญญัติไว้ใน พระราชบัญญัติการก่อการร้าย พ.ศ..... ให้สอดคล้องกับอนุสัญญาอาเซียน ฯ ข้อบทที่ 7 (State Jurisdiction) และเพิ่มเติมให้เหมาะสมกับกฎหมายภายในของประเทศไทย โดยนำมาตรา 135/4 แห่งประมวลกฎหมายอาญา มาบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม และบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติ

การก่อการร้าย พ.ศ.....

“มาตรา..... นอกเหนือจากเขตอำนาจศาลตามประมวลกฎหมายอาญาแล้ว ให้นำบทบัญญัติต่อไปนี้มาใช้ในการกระทำความผิดตาม พระราชบัญญัตินี้

ให้การกระทำความผิดที่เป็นการก่อการร้าย โดยบุคคลหรือคณะบุคคล หรือสมาชิกของคณะบุคคล ซึ่งมีมติ หรือประกาศภายใต้คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ หรือโดยมติของที่ประชุมของอนุสัญญาอาเซียนว่าด้วยการต่อต้านการก่อการร้าย กำหนดให้เป็นคณะบุคคลที่มีการกระทำ อันเป็นการก่อการร้าย และรัฐบาลไทยได้ประกาศให้ความรับรองมติหรือประกาศดังกล่าวด้วยแล้ว ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท หากพบตัวภายในราชอาณาจักรให้ดำเนินคดีภายในราชอาณาจักรได้ แม้การกระทำความผิดมิได้เกิดขึ้นภายในราชอาณาจักรไทยก็ตาม”

3. การส่งตัวผู้ร้ายข้ามแดนตามอนุสัญญาอาเซียนว่าด้วยการต่อต้านการก่อการร้าย ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะว่า หนทางที่จะแก้ไขปัญหา คือ ต้องอาศัยความร่วมมือในลักษณะถ้อยทีถ้อยปฏิบัติ (Reciprocity) ที่ประเทศผู้ร้องขอในการส่งผู้ร้ายข้ามแดนมาเพื่อดำเนินคดี จะต้องมีการตอบแทนกลับไปยังประเทศผู้ได้รับการร้องขอ อาจจะเป็นในรูปแบบของการแลกตัวผู้ร้ายข้ามแดนหรือการที่ตกลงกันในเรื่องผลประโยชน์ในลักษณะอื่น ๆ ให้มีความยืดหยุ่นพอที่จะเป็นแรงจูงใจให้เกิดความร่วมมือเกิดขึ้น หรือหากจะสามารถพิจารณาโดยเร่งด่วนให้รัฐที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดเร่งรีบทำสนธิสัญญาส่งตัวผู้ร้ายข้ามแดนต่อกันก่อนที่จะทำกับรัฐอื่น ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าก่อน

4. เกี่ยวกับความผิดฐานก่อการร้ายของประเทศไทย ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะว่า ควรมีการออกกฎหมายการก่อการร้ายขึ้นมาเป็นกฎหมายเฉพาะ

โดยบัญญัติเป็นพระราชบัญญัติการก่อการร้าย

หมวด 1 นิยามของการก่อการร้าย

หมวด 2 ประเภทของการก่อการร้าย

ควรกำหนดขอบเขตของการกระทำอันเป็นความผิดฐานก่อการร้าย โดยยกเลิกลักษณะ 1/1 ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย ภาค 2 ความผิด ในประมวลกฎหมายอาญา และนำมาบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการก่อการร้ายโดยกำหนดลักษณะความผิดฐานก่อการร้ายให้ครอบคลุมถึงการกระทำความผิดบางลักษณะโดยเพิ่มเติมมาตรา 135/1 (4) โดยการเพิ่มเติมจากข้อความเดิมแก้ไขเป็น

มาตรา 135/1 (เพิ่มเติม) “(4) การกระทำใดอันก่อให้เกิดความเสียหายต่อการบริหารราชการหรือการกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ”

แก้ไขเพิ่มเติมในวรรคท้าย “การกระทำในการเดินขบวน ชุมนุม ประท้วง ได้แย่ง หรือเคลื่อนไหวก่อให้เกิดความวุ่นวายให้รัฐช่วยเหลือ หรือให้ได้รับความเป็นธรรมอันเป็นการใช้เสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ

ไม่เป็นการกระทำความผิดฐานก่อการร้าย (เพิ่มเติม)..... ยกเว้นกรณี ที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อชีวิต เศรษฐกิจ และผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ”

และควรมีการบัญญัติแก้ไขความในมาตรา 135/1 และมาตรา 135/2(2) ตามประมวลกฎหมายอาญา อันเป็นความผิดฐานก่อการร้าย เพื่อให้มีความชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อนกับความผิดฐานอื่น ซึ่งง่ายต่อการเข้าใจและนำไปบังคับใช้ให้ถูกต้องตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย

บทกำหนดโทษ โดยแยกบทลงโทษออกเป็นแต่ละมาตรา โดยแยกแต่ละมาตราเป็นผู้สนับสนุน ผู้กระทำความผิด ผู้สมคบ การเตรียมการ ให้มีบทลงโทษที่แตกต่างกันไปตามความร้ายแรงของการเป็นผู้ร่วมกระทำความผิดในระดับชั้นต่าง ๆ และกำหนดโทษไม่ให้กว้างเกินไปสำหรับในแต่ละมาตรา

หมวด 3 องค์การต่อต้านการก่อการร้าย และอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงาน เพื่อให้เจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่และขอบเขตการปฏิบัติงานที่ชัดเจน แยกต่างหากจากความผิดทั่วไป

หมวด 4 ศาลพิเศษรับผิดชอบดูแลคดีเกี่ยวกับการก่อการร้าย ซึ่งเป็นศาลเฉพาะที่ทำหน้าที่พิจารณา คดีเกี่ยวกับการก่อการร้าย ไม่ว่าจะเป็นการก่อการร้ายภายในประเทศ และการก่อการร้ายระหว่างประเทศ

ควรมีการตราพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความคดีก่อการร้าย เพื่อใช้ในการดำเนินคดีก่อการร้ายแยกต่างหากจากคดีอาญาทั่วไป

เอกสารอ้างอิง

เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์. คำอธิบายกฎหมายอาญา ภาค 1. พิมพ์ครั้งที่ 9 (แก้ไขเพิ่มเติม).

กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จักรการพิมพ์, 2549.

ชัยเกษม นิติศิริ. “ความร่วมมือระหว่างประเทศในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน.”

บทบัญญัติ 4, 52 (ธันวาคม 2539):177-181.

พงศ์ธร บุญอริย์. กฎหมายระหว่างประเทศในส่วนที่เกี่ยวกับคดีอาญา.

กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2540.

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 120 ตอนที่ 76ก. ลงวันที่ 11 สิงหาคม. อนุสัญญาอาเซียนว่าด้วยการต่อต้านการก่อการร้าย ค.ศ. 2007.